

СТАНОВИЩЕ

от доц. д-р Сергей Димитров Илиев, д.м.
Ръководител Катедра „Пропедевтика на хирургическите болести“, МУ –
Плевен,
избран за член на научното жури на основание на заповед на Ректора №
647/06.03.2019г.

на дисертационния труд и автореферат на тема „Гастроентеропанкреасни невроендокринни тумори - роля на имунохистохимичната експресия на соматостатинови рецептори 2 и 5 и хирургична радикалност при различни локализации“, разработен от д-р Паулина Трифонова Владова, редовен докторант в катедра “Пропедевтика на хирургическите болести”, Факултет по медицина, Медицински университет – Плевен.

Представен за публична защита пред научно жури за присъждане на научна и образователна степен „доктор“ по област на висше образование: 7. Здравеопазване и спорт, професионално направление: 7.1. Медицина
Научна специалност: “Обща хирургия”, шифър 01.03.37

Актуалност: . Честота на разпространение на Невроендокринните тумори варира от 3,24 / 100 000 в Северна Европа до 5,25 / 100 000 в САЩ. В базата данни за проследяване на онкологични заболявания в САЩ (SEER), годишната честота, коригирана въз основа на възрастта, се е увеличила от 1,09 / 100 000 през 1973 г. на 5,25 / 100 000 през 2004 г. Подобно значително увеличение с течение на времето се съобщава и от други автори в различни географски райони.

В последните години е налице значителен напредък в познанието, диагностиката и лечението на Невроендокринните тумори. Създават се национални и международни организации под егидата на ENETS (Европейската асоциация за невроендокринни тумори) и NANETS (Северноамериканска асоциация за невроендокринни тумори), което е най-добрият път за развитие на науката и създаване на стандарти в лечението и грижите за пациентите.

Въпреки изградени два национални специализирани центъра за невроендокринни тумори - УМБАЛ „Царица Йоанна” - гр. София и УМБАЛ „Света Марина” - гр. Варна, хирургичната общност все още не е напълно подготвена за съвременните стандарти на поведение при диагностицирането, стадирането и хирургичната радикалност при лечението на НЕТ.

Темата е актуална, предвид усилията в международен и национален мащаб за изграждане на консенсуси за диагностика и лечение на този вид

неоплазми. Дисертационният труд е ценен принос за българската хирургическа общност.

Структура: Дисертационният труд е в обем 140 стандартни страници, онагледен е с 30 фигури, 30 таблици и 8 приложения. Библиографската справка включва 279 автори - 10 на кирилица и 269 на латиница, представени на 24 страници.

Структуриран е по правилата за изготвяне на дисертационен труд и е балансиран като съотношение между отделните раздели.

Литературния обзор е обстоен и задълбочен, включва 279 източника от които 145 са за последните 10 години. Представен е на 40 страници. В литературния обзор авторът акцентира върху епидемиологията на невроендокринните и гастроентеропанкреасните невроендокринни неоплазми по органна локализация, прави обстоен преглед на съществуващите до момента класификации, разглежда съвременната патологоанатомична констелация за невроендокринен тумор и имуноохистохимичния панел за верификация на НЕТ, описва биологията на гастро-ентеропанкреасните невроендокринни тумори и диагностичните и функционални маркери за прогноза, мониториране на лечение и избор на лечение. Спира се на препоръките за лечение на НЕТ по органна локализация в зависимост от клиничната характеристика и патоморфологичната диагноза.

Целта на разработката – да се проучи и анализира честотата, системите за класификация, стадирането, биомаркерите, имуноохистохимичната експресия на соматостатинови рецептори 2 и 5, както и хирургичното лечение при пациенти с гастроентеропанкреасни невроендокринни тумори е логично изведена от обзора. Задачите са 7 и са коректно и точно формулирани.

Материалът и методите са описани на 6 страници. Дизайнът на проучването е ретроспективен. Като основен източник на информация са използвани данни от Регионалния раков регистър в град Плевен. Проучени са историите на заболяванията на 41 пациента, включени в обследването. От тях са селектирани подходящи хистологични материали за имуноохистохимично изследване на експресията на соматостатинови рецептори 2 и 5. Статистико-математическите методи за обработка на информацията са стандартните за подобен вид научен труд.

Резултатите от проучването са разгледани на 39 страници. Те са представени дескриптивно, таблично и графично, което улеснява възприемането на информацията.

В дискусията представена на 10 страници дисертантът резюмира резултатите от проучването си и ги сравнява с тези от литературата.

Изводите са разделени в 3 групи съответно: 1. Изводи, отнасящи се до епидемиологията и класификацията на ГЕП-НЕТ-и; 2. Изводи,

отнасящи се до имунохистохимичната експресия на соматостатинов рецептор 2 и 5; 3. Изводи, отнасящи се до хирургичното лечение на ГЕП-НЕТ-и, формулирани са точно, базирани на статистическия анализ при разглеждания пациентски колектив.

Приносите са с научен характер и с приложен характер, общо 6 като в последния са набелязани промени, свързани с диагностика и лечение на НЕТ-и в България. Приемам всички приноси.

Препоръки: Основната ми препоръка към дисертационния труд е да се обхване по-голям контингент болни, като се включат пациентски колективи и от други онкологични центрове в България, което предвид съществуващите към момента проблеми в регистрацията на онкоболните и липсата на специфичен регистър за НЕТ е практически невъзможно.

Публикации: Във връзка с дисертацията си докторантът има публикувани 6 научни статии в български и чуждестранни списания и 2 под печат. Изнесъл е съобщения на 7 научни форума в чужбина и в България с данни от дисертационния си труд.

Заклучение: Предоставената ми за становище дисертация на д-р Паулина Трифонова Владова на тема „Гастроентеропанкреасни невроендокринни тумори - роля на имунохистохимичната експресия на соматостатинови рецептори 2 и 5 и хирургична радикалност при различни локализации” отговаря напълно на изискванията на Закона за развитие на академичния състав в Република България. Това е актуален, добре структуриран, планиран и реализиран научен труд.

Познавам дисертанта като студент и специализант по хирургия в повереното ми звено. Д-р Владова е изграден лекар с опит в хирургичната практика и конкретно в диагностиката и лечението на неоплазмите на дебелото и правото черво и в спешната хирургия. Преподавател е на българоезични и англоезични студенти по Пропедевтика на хирургическите болести. Има завиден брой публикации в български и международни списания и участия в научни форуми в България и в чужбина, независимо от сравнително малкия си хирургичен стаж. Член е на Българското хирургическо дружество, на Европейската Асоциация по Колопроктология, на Българското Дружество по Патоанатомия, на Европейската Асоциация по Клинично Хранене и Метаболизъм (ESPEN), на Европейската Асоциация по Невроендокринни Тумори (ENETS) и на Европейската Асоциация по Медицинска Онкология (ESMO). Била е на специализация в Лондон, Барселона, Стокхолм и Прага. Владее английски и френски език.

Предвид гореизложеното, давам напълно убедено своята положителна оценка за дисертационния труд.

Позволявам си да призова уважаемите членове на Научното жури да присъдят на д-р Паулина Трифонова Владова образователна и научна степен „доктор“, към което се присъединявам и аз.

16.04.2019.
гр. Плевен

...../
Доц. д-р Сергей Димитров Илиев, д.м.